

22. Een andere kijk op verzoening (4).

Verzoening door wedergeboorte – een totaalvisie.

Uitgangspunt.

Volgens de Bijbel MOEST Jezus lijden en sterven; het was noodzakelijk voor onze verzoening met God. Daar is geen twijfel over. De vraag is echter: hoe moeten we Golgotha uitleggen? Wat deed Jezus toen voor ons? Hoe bewerkt het werk van Jezus op Golgotha verzoening, ook vandaag? In dit boek lezen we de hele Bijbel en het antwoord blijkt verrassend: duidelijk én anders dan vaak gedacht wordt. In dit hoofdstuk vatten we de bijbelse boodschap samen in een totaaloverzicht. Om te komen tot een goed overzicht stellen we drie centrale vragen:

22.1. Wat is de nood van alle mensen, volgens de Bijbel?

22.2. Wat deed en doet Jezus voor onze verlossing (verzoening met God), volgens de Bijbel?

22.3. Wat is de weg waarlangs Jezus ons deel geeft aan zijn werk op Golgotha, volgens de Bijbel?

22.1. Wat is de nood van ons, mensen, volgens de Bijbel?

Onze nood is dat wij God niet meer *vanzelf* vertrouwen. Adam en Eva gaven ruimte aan wantrouwen¹ en zo gingen angst en bezorgdheid bij velen het leven beheersen. Niet bij iedereen, maar de Bijbel vertelt dat het bij de meeste mensen wel zo was². Door angst en zorg over eigen welzijn gingen en gaan mensen *zomaar* anders doen dan God van hen vraagt. We denken zomaar, dat we er minder van worden, als we doen wat God zegt. Vol geloof, hoop en liefde blijven op wegen die God recht noemt, kan wel (ook bij allerlei bedreigingen), maar velen lieten en laten zich verleiden om de keus te maken voor andere wegen. Dat mensen zich overgeven aan Gods leiding kan wel, maar vinden velen te moeilijk of te gewaagd. Als vertrouwen of geloof mist, denken mensen zomaar beter te weten wat goed voor hen is dan God. God en zijn wil worden dan zelfs wel als bedreigend ervaren. Zonder vertrouwen (geloof) is de mens in z'n hart ('van nature') zondig of vijandig naar God en medemensen. Natuurlijk kunnen en willen mensen zich wel schikken naar Gods wil en wet, maar ... *alleen als het hen veilig lijkt en voorzover het hen goed uitkomt*. In beproevingen blijkt ons 'ik' zomaar de baas en komt er vaak uit dat mensen God niet vanzelfsprekend vertrouwen. Bij de een leidt dit tot misdadigheid, terwijl een ander heel fatsoenlijk en zelfs menslievend blijft. Hoe dan ook – alle mensen *denken* sinds de zondeval vanzelf minder of meer egocentrisch of *zijn* minder of meer egoïstisch³. Er heerst zomaar wantrouwen (= ongelooft) waardoor angst en zorg het gedrag gaan beheersen. Geloof (= vertrouwen in God) is niet meer vanzelfsprekend en beheersend en als het er wel is, is het soms ook zomaar weg. Zolang we niet voor het geloof kiezen, is er een probleem. Liefde en wantrouwen kunnen immers niet samengaan. Gods heiligheid en zondig wantrouwen zijn als water en vuur. Geloof en ongelooft zijn als licht en duisternis (1 Joh 1:5ev). Alleen leven in geloof leidt tot verzoening met God; dan is

¹ Mijns inziens koos de mens bij de zondeval voor wantrouwen. Adam en Eva geloofden de slang en het vertrouwen op God was niet meer vanzelfsprekend. Daardoor zondigden zij. Door dit wantrouwen in ons beleven alle mensen veel gebeurtenissen die ze meemaken in Gods wereld (!) hoofdzakelijk als bedreigend en kiezen dan voor zonden.

² Lees de eerste hoofdstukken van Genesis en Gods constatering vlak voor de zondvloed (Genesis 6:5 en 9). Ook daarna blijkt de meerderheid van de mensheid (en ook van Israël) steeds in ongelooft te vervallen. Hierover schreven we in hoofdstuk 2 dat er steeds twee soorten mensen waren.

³ Deze waarheid wordt te absoluut betrokken op alle mensen in Heidelbergse Catechismus, Zondag 2+3; Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 15; Dordtse Leerregels, hoofdstuk III/IV artikel 1-6. Er is dan geen oog voor het feit, dat sinds de zondeval mensen ook voor geloven konden kiezen en meerderen dat ook deden en dat God hen dan genadig op de goede weg (van vertrouwen of geloof) verder zou helpen groeien in inzicht en in eensgezindheid met God, zoals bv Psalm 1 en 119 verwoorden. Feit is dat de meerderheid zich liet leiden door wantrouwen of ongelooft.

er toekomst voor mensen bij God. Dat is begrijpelijk, want stel je voor dat God mensen met zondige (egocentrische) neigingen in zijn hemelse wereld zou binnenlaten – dan wordt het daar na enige tijd net zo'n puinhoop als hier op aarde: overal conflicten, bedrog en geweld.

Het probleem is, dat mensen van zichzelf niet weten en niet kunnen weten wat het is om voor 100% op God te vertrouwen. Mensen kunnen zichzelf niet zo heilig maken dat zij volledig bij God passen. Wie kan ons zover brengen dat wij gegarandeerd voor eeuwig trouw en liefdevol zullen zijn tegenover God en onze naasten?

Toch is dit hoge, hemelse niveau van 100% liefde en trouw de voorwaarde om toegelaten te worden in de hemelse heerlijke wereld⁴. Voorwaarde is dat mensen 100% vertrouwen in God stellen: weer werkelijk leren geloven zodat het kiezen voor God als het ware vanzelfsprekend is! Volgens de Bijbel is er maar één alternatief als je deze mentaliteit of gezindheid mist: Dan ben je op weg naar de wereld zonder God, de hel. Als het 100% vertrouwen in God mist, ben je daarheen op weg. Ook volgens Jezus maakt wantrouwen of ongeloof mensen ongeschikt voor de eeuwige heerlijkheid bij God (bv. Matteüs 5:22; 6:33; 25:31-46). Dat is volgens de Bijbel de ernstige waarheid over de mensheid. Dit is echt absoluut waar – 'TENZIJ ... er iets bijzonders gebeurt'. Tenzij we een ander leven krijgen - waardoor we vol geloof worden en daardoor vol hemelse liefde en trouw. God en wij zijn onverzoend, *tenzij we opnieuw geboren worden*'. Hoe kunnen mensen weer zo vol vertrouwen op God, zo hemels worden?⁵ Dat kan God alleen geven. En Hij geeft het aan allen die het bij Hem zoeken. Die weg was ook de weg van verzoening in het OT, maar die bijbelse weg was door de eeuwen heen vrijwel volledig onzichtbaar geworden en onbekend. Zelfs als Schriftgeleerden ervan hoorden keken ze alsof ze water zagen branden.⁶ Jezus kwam in een wereld waarin de verzoeningsweg onbekend en overwoekerd was met het onkruid van menselijke vroomheden en godsdienstigheden.

22.2. Wat deed en doet Jezus voor onze verlossing (verzoening met God), volgens de Bijbel?

Het verlossingswerk van Jezus kunnen we onderscheiden in twee delen:

- a. Jezus' werk voor ons op aarde (ook op Golgotha).
- b. Jezus' werk voor ons na Pasen, Hemelvaart en Pinksteren.

22.2a. Jezus' werk voor ons op aarde (ook op Golgotha).

Jezus was Gods Zoon en werd volledig mens – net zo zwak en afhankelijk als wij zijn. Hij kwam in onze wereld, waarin Satan grote invloed heeft met zijn verleidingskunsten. Satan wordt in de Bijbel zelfs 'de overste van deze wereld' genoemd. Met zijn leugens maakt Hij mensen vaak bang en bezorgd, waardoor zeer velen er voor kiezen niet op God te vertrouwen en niet te doen wat Hij zegt. Ook probeert Hij doort zijn leugens het evangelie van God te verduisteren, te verdraaien. In de tijd van Jezus was het hem gelukt de weg van verzoening door bekering en wedergeboorte vrijwel uit de aandacht te brengen, waardoor het voor velen onbekend was. In deze wereld kwam Jezus om te verkondigen en zo mensen weer te leren geloven (vertrouwen op God). In de lijn van de wet en de profeten verkondigde Hij het vertrouwen weer als de enige weg tot God (tot

⁴ Schuld kan kwijtgescholden worden, maar je zondige hart blijft dan nog. Niet onze schuld is het grootste probleem; *wij* zijn het probleem! Simpel gezegd: als wij niet werkelijk veranderen kunnen we de hemel niet in.

⁵ Heidelbergse Catechismus, Zondag 3, vraag en antwoord 8. Bij wedergeboorte komt er iets bovennatuurlijks in ons.

⁶ In Johannes 3 stelt de schriftgeleerde Nicodemus hier met verbazing vragen over (3:4), terwijl de Bijbel al eeuwenlang zegt, dat het gaat om geloof (vertrouwen) en dat God mensen die geloven (vertrouwen) zal helpen om te leven en te groeien in geloof en zo in het verzoend leven met God.

verzoening). Hij wilde tegelijk ook Gods koninkrijk met kracht op aarde realiseren door mensen werkelijk te redden of te verzoenen met God.

Bevrijding via overwinning van angsten.

Hij preekte die (oude) weg niet alleen, maar Hij leefde dat geloof ook voor. Ja, Hij kwam ook om alle verleidende machten door zijn geloof (vertrouwen) te weerstaan en te overwinnen. Alle verleidingen, die ontstaan door welke bedreigingen ook maar, wilde Hij tegemoet treden en overwinnen. Hebrëeën 2:14,15 zegt: *“Omdat die kinderen mensen zijn van vlees en bloed, is de Zoon een mens geworden als zij om door zijn dood definitief af te rekenen met de heerser over de dood, de duivel, **en zo allen te bevrijden die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood**”.*

Jezus leeft *als kwetsbaar mens*, maar door zijn geloof overwint Hij alle machten en angsten, die het leven bedreigen en het leven met God dreigen te verstoren. Door te blijven vertrouwen op God weerstond Jezus alle aandrang om uit bezorgdheid of angst voor eigen welzijn ontrouw te worden aan God en mensen. Hij werd beproefd op allerlei manieren, aangevochten door Satan, door mensen, door de wereld, door zijn eigen menselijk vlees (wat geen pijn wilde). Hij ervoer diepe angsten, ook voor lijden en dood. Hij kon, net als wij, uit allerlei moeiten ontvluchten, maar Hij deed het niet als God dat niet wilde. Hij bleef vertrouwen, geloven! De felste strijd voor Jezus en ook zijn grootste overwinning vond tenslotte plaats in Getsemané en op Golgotha. Onrecht, haat en dood kwamen op allerlei manier op Hem af! Jezus voelde de lichamelijke en psychische angst en pijn daarvan nog scherper dan wij het aanvoelen. Hij was een kwetsbaar mens geworden, zoals wij, maar was en bleef steeds vol liefde. Ook in het uiterste was Hij 100% volmaakt betrouwbaar voor God en mensen. Vijandigheid en onrecht troffen Hem gemeen, brutaal en honend, hoewel Hij alleen maar goed gedaan had, onschuldig was en altijd liefdevol. De beproevingen waren zwaarder dan de beproevingen die Job troffen, maar net als toen, was ook nu alles erop gericht deze Rechtvaardige tot ontrouw te verleiden. Alles leek hopeloos, maar juist op dat moment overwon Hij! Jezus bleef 100% liefde en trouw en overwon zo alle angst en zorg door geloof (vertrouwen). Jezus smeedde in het vuur van Golgotha zijn geest tot een hemelse geest of gezindheid.

Satan en alle vijanden konden Hem niet tot ontrouw aan God of medemensen brengen!!!

Uiteindelijk moesten zij hun strijd opgeven. Jezus was voor hen niet om te krijgen. Hij overwon alle angstig makende machten en krachten van de duisternis.

Toen riep Jezus: ‘het is volbracht’. Alle bedreigende, angstverwekkend, tot zonde verleidende machten op aarde waren weerstaan en verslagen; de overwinning was behaald of de prijs ervoor betaald. Hij was de eerste mens in de hele geschiedenis, die het overtuigende bewijs leverde, dat Hij God vertrouwde op volkomen hemelse wijze. Zijn liefde en trouw zijn 100% sterk en betrouwbaar en geschikt voor het eeuwige Koninkrijk van God.

Daarna stapte Jezus ook nog *vrijwillig* de dood in.

Hij gaf vrijwillig de geest. Ook de dreiging en angst voor de dood weerstond en overwon Hij in vertrouwen op God. Op de tijd die Hij wilde stierf Hij. Jezus was echt door geloof sterker dan alle angsten. Hij bleef vertrouwen, ook al bleef er niets anders van Hem over dan een machteloos lijk. Dit hoorde bij de uiterste beproeving. Jezus bewees: ik heb werkelijk alles over voor God en leef totaal voor God en in vertrouwen op God. Dit is hemelse liefde en trouw! Volgens Gods plan hadden alle mensen dit moeten leren gedurende hun aardse leven: God liefhebben boven alles en daarom ook voor mensen alles over hebben. Dit was de heerlijkheid van Jezus gedurende heel zijn leven en werken, maar het werd overduidelijk openbaar op Golgotha. Overtuigend voor hemel en

aarde. Alleen waren de mensen op aarde blind en zagen niet, dat hier hemelse liefde en trouw schitterde.

Deze mens, Jezus, kwam uit het graf op die Paaszondagmorgen. God liet Hem opstaan. Want deze door lijden heen hemels geworden mens ontving het nieuwe, eeuwige, hemelse, onvergankelijke leven. Hij is de 2e Adam. Hij is het waard en in staat met God over alles te regeren. Want de liefde en trouw in deze mens Jezus, zijn dezelfde liefde en trouw die in God zijn. God en mens zijn in Jezus één. Ook God laat zich immers nooit leiden door angst, maar door wijsheid en liefde.

Bevrijding via overwinning van blijvende vijanden.

Door geloof overwon Jezus alle angsten en daarmee alle duivelse machten, die mensen bedreigen en verleiden. Maar – en dat is erg belangrijk om op te merken – *Hij sloeg ze niet de wereld uit en maakte ze niet machteloos*. Hij bewees dat zij machteloos zijn *tegenover Hem*, maar zij behouden hun macht nog wel. Sinds Golgotha en Pasen probeert Satan nog altijd de mensen te verleiden en in zijn macht te krijgen. Hij gaat nog altijd rond, zoekend wie hij kan verslinden (1 Petrus 5:8,9). Ook vandaag.

Het is dus wel zo, dat *Jezus* met inzet van zijn leven de overwinning behaalde⁷, maar daarmee zijn *wij* nog niet bevrijd. Op een of andere manier moet Jezus ons in deze overwinning laten delen. Daarover schrijven we straks in 22.2b. Nu gaat het er om, dat het fundament van onze bevrijding en overwinning gelegd is op Golgotha door de overwinning die Jezus behaalde.

Jezus ‘betaalde’ zijn leven om onze bevrijding mogelijk te maken. Hoewel die bevrijding na Pasen nog gerealiseerd moet worden, kan al gezegd worden: met zijn bloed ‘kocht’ Hij ons vrij⁸. Hij is de overwinnaar van Golgotha. Daar bleek Hij sterker dan al ónze vijanden en verleiders. Jezus liet zich door niets en niemand verleiden tot ontrouw of liefdeloosheid. Via lijden leerde Jezus wat Adam en Eva en alle mensen moesten leren in dit leven op aarde: hemelse trouw en liefde. *Aan deze mens* vertrouwt God nu zijn eeuwige koninkrijk en heerlijkheid met een gerust hart toe. Dat het zover zou komen was Gods verlangen. Vandaar dat de hemelvaart en troonsbestijging van Jezus een vanzelfsprekend gevolg is. Want *de mens Jezus* is waardig alle macht van God te ontvangen in hemel en op aarde⁹.

Overwinning door krachtige liefde voor God.

Nu is ook helder, waarom volgens Efeziërs 5:2 het offer van Jezus op Golgotha ‘een geurige gave voor God’ was. Golgotha bood iets heerlijks voor God! Ook Jezus noemt zijn lijden zijn verheerlijking¹⁰. Daar schittert zijn innerlijke schoonheid voluit (Johannes 1:14). Jezus liet zien wat Gods Geest en Woord van mensen wil maken, als ze helemaal in geloof leven. Hemelse liefde en trouw gaan dan werkelijkheid worden tot het uiterste.

Dit loopt parallel met Genesis 22 waar God Abraham vroeg zijn zoon te offeren. Toen stond alles voor Abraham ‘op het spel’. Toen Abraham het deed, was dat aangenaam voor God. God werd er enthousiast van en bevestigde opnieuw zijn beloften aan Abraham. In dit lijden werd de glorie van Abraham zichtbaar: door zijn geloof was er iets van hemelse liefde en trouw! Daar werd God warm

⁷ Ook God zelf behaalde door zijn Zoon Jezus de overwinning, Kolossenzen 2:15.

⁸ 1 Korinthiërs 6:20; 1 Petrus 1:18.

⁹ Het woord ‘daarom’ in Filippenzen 2:9 zegt, dat God aan Jezus als mens alle macht toevertrouwt, omdat Jezus had bewezen een betrouwbare Adam te zijn, die dienaar wilde blijven tot in de uiterste vernedering.

¹⁰ Johannes 12:27,28; 13:30,31,32; 14:31; (17:1,4?). Zie F.W. Grosheide in zijn Commentaar op Johannes (KNT). Dit bewijst ook dat het onjuist is te denken, dat God zich op Golgotha van Jezus afwendde of zijn toorn liet neerkomen op Jezus. De heerlijkheid van Jezus is de heerlijkheid van God. Die werd in de mens Jezus op het diepste of hoogste niveau vlees en bloed op Golgotha.

van. Zo is Abraham de vader van alle gelovigen geworden. Hetzelfde kun je zeggen over Job en zijn lijden. Jezus bewees op nóg intensere wijze zijn trouw en vertrouwen.

Abraham en Job bewijzen nog ten dele, wat Jezus volmaakt bewijst: hemelse liefde en trouw kunnen in mensen realiteit worden, via het geloof. Jezus disciplineert door het geloof zijn menselijk vlees en bloed tot het hoge niveau van het hemelse koninkrijk. Hij heeft door het geloof alle verleidingen en zonden overwonnen en is sterker dan al onze vijanden. Dat bewijs van Golgotha is geldig voor alle eeuwen.

22.2b. Jezus' werk voor ons na Pasen, Hemelvaart en Pinksteren.

Nu wordt helder hoe de overwinning van Golgotha vrucht kan dragen in ons leven.

Via Pasen en Hemelvaart ontving Jezus als mens alle macht in hemel en op aarde. Hij ontving ook opnieuw de Heilige Geest¹¹. De Geest wordt nu het instrument van de mensgeworden Jezus voor zijn werk: als Koning het hemelse koninkrijk van God bouwen op aarde. Dat werk van Hem was niet klaar op Goede Vrijdag, maar gaat met kracht verder na Pinksteren. De Geest wordt door Jezus uitgestort over al zijn volgelingen. Wedergeboorte wordt werkelijkheid. Sinds Pinksteren komt Jezus met zijn Geest wonen *in het hart* van ieder, die Hem als Redder en Koning wil volgen. Zo geeft Hij leiding. Mensen veranderen daardoor en gaan op Hem lijken en namens Hem praten en werken. Ze worden door geloof (vertrouwen) krachtige medewerkers van Hem en ook sterker dan alle vijanden. De vijanden die op Golgotha Jezus bedreigden, zijn nog altijd in onze wereld aanwezig. Ze vallen ook ons aan met allerlei bangmakerijen en verleidingen. Maar Overwinnaar Jezus is in ons en bij ons. Hij stelt zijn hulp en kracht in ons beschikbaar. Zo kunnen ook wij alle vijanden en hun verleidingen aan¹².

De verleidende machten, vijanden, moeiten of ziekten zijn door Jezus niet weggejaagd uit de wereld. Ze zijn er nog en God laat hen nog toe - net als in het paradijs en bij Job en bij Jezus. God laat toe dat vijanden ook ons bedreigen en aanvallen, want Hij wil ons daardoor beproeven, trainen, vormen en voorbereiden op het eeuwige Koninkrijk. Maar door het geloof weten we, dat Jezus in ons is en dat wij nu door zijn kracht alle angsten, zorgen en verleidingen tot zonden kunnen overwinnen. We kunnen door geloof liefdevol, trouw en werkelijk voor God blijven leven¹³. Dit is verzoening door wedergeboorte: Jezus in ons. Zo begint het koninkrijk van Jezus. Dit is bevrijding van zonden. Hierover sprak Jezus vaak¹⁴. Dit is het begin van het eeuwige leven. Zo ben je een burger van de hemel op aarde. Zo groei je na je nieuwe geboorte naar de volwassenheid van het één zijn met Jezus¹⁵. Het is een leer- of groeiproces waarbij we weleens vallen en struikelen in zonden (net als kinderen die leren lopen). Maar we gaan niet bewust in zonden liggen!

Een bijbelse vergelijking.

Aan het begin van Israëls volksbestaan waren de Israëlieten in Egypte slaven van Farao. Die toestand is een afbeelding van een andere nood: mensen in de greep van Satan. Zijn slavendienst wil de liefde voor God en de trouw aan Hem kapotbreken. Hij drijft ons het liefst tot dienst aan hem, tot werken van duisternis, ontrouw en zonde. We kunnen onszelf hier niet van bevrijden. De verlossing uit Egypte is dan ook een afbeelding van onze bevrijding. God zond Mozes naar Egypte om één met Israël te worden. Als lid van het slavenvolk bestreed Mozes door geloof in

¹¹ Petrus zegt dat in zijn Pinksterpreek, Handelingen 2:33.

¹² 1 Korinthiërs 10:13.

¹³ Romeinen 8:37; 2 Korinthiërs 5:15,17.

¹⁴ Het werk van Jezus wordt getypeerd als 'verkondiging van het koninkrijk van God', Matteüs 3:2; 4:17,23.

¹⁵ Efeziërs 4:15,16. Jezus bidt hier nadrukkelijk om in Johannes 17:20-23.

Gods kracht Farao en bevrijdde hij Israël. Net zo zond God zijn Zoon in onze slavernij. En Jezus wilde één van ons zijn. Als mens overwon Hij Satan met Gods kracht!¹⁶

Mozes droeg geen straf en betaalde geen schuld.

Ook Jezus droeg geen straf en betaalde met zijn lijden en dood geen schuld.

Zoals Mozes Farao overwon door geloof in God, zo overwon Jezus de Satan door geloof in God. Zij zetten beiden hun leven in en betaalden inderdaad een prijs voor de bevrijding van het volk uit de macht van de vijand. Maar niet door een schuld of straf te dragen. Het is te vergelijken met de Geallieerden in de Tweede Wereldoorlog, die zich ingezet hebben voor onze bevrijding en de prijs van veel gesneuvelde levens betaalden. Ook bij die bevrijding is geen sprake van plaatsvervangend schuld betalen of straf dragen.

Een verschil is weliswaar dat de farao en zijn legers gedood werden en dus weg waren, maar satan en zijn legers niet de wereld uitgeworpen worden en nog rondgaan. Toch had Israël ook daarna steeds weer te maken met vijandige volken die hen wilden onderdrukken. De vijandige machten waren dus na de Exodus niet de wereld uit. Maar wel gold, dat zij door geloof (vertrouwen in God) al die machten zouden kunnen weerstaan. Dat loopt weer parallel met de blijvende vijandschap van satan c.s.

22.3. Hoe wordt de verzoening door Jezus in ons leven werkelijkheid?

De verzoening door Jezus is grotendeels parallel aan de verzoening in het OV. De eenheid tussen OV en NV is ook daarin groot, hoewel er verschil is. De verzoening is nu intenser, krachtiger en wereldwijd, maar gaat nog altijd via geloof, wedergeboorte en vergeving (zie hoofdstuk 9). Daarom moeten we bij de volgende punten niet denken dat het in het NV totaal nieuw is.¹⁷ De verzoening is in principe gelijk. Maar in het NV worden we door Verzoener Jezus geleid naar het hogere niveau van gerechtigheid dat past bij het Koninkrijk van God.

Hoe wordt de verzoening door Jezus werkelijkheid?

(1) Bekering.

Wie God hoort roepen en zich bekeert zegt: Vader, ik erken dat ik een beperkt en zondig mens ben en vanuit mezelf ongeschikt ben om met U om te gaan en hemels, eeuwig te leven. Wilt U me verlossen en vernieuwen? Via Jezus biedt u me aan eenswillend te worden met U. Graag wil ik vanaf nu geheel onder leiding van Koning Jezus leven en zo bij uw koninkrijk horen dat Jezus bouwt. Wilt u genadig mij daarvoor alles geven wat nodig is?

(2) Jezus in ons.

Als God iemand zo hoort bidden, geeft Hij aan de Gekruisigde Jezus toestemming om met zijn Geest in die persoon te gaan wonen. De kracht van Golgotha wordt beschikbaar. Nu kunnen ook wij angsten, zorgen en alle verleidingen overwinnen. Door het geloof in 'Jezus in ons' kun je ze weerstaan. Zo gaan we leven voor God en volgens zijn wil. Gelovigen volgen niet hun menselijke neigingen, gevoelens of redeneringen, maar Jezus. Zij worden steeds meer één met Hem¹⁸.

(3) Toegewijd leven.

Op hetzelfde moment dat iemand de Geest ontvangt, ontvang hij ook vergeving van zonden! Want dan is er verzoening, openheid voor eenheid. Daarom wordt alles wat verkeerd was in je leven

¹⁶ Kolossenzen 2:15.

¹⁷ Wat Jezus en de apostelen verkondigden klonk in het NT wel als totaal nieuw, maar dat kwam doordat de verzoeningsweg van het OT sinds de ballingschap al onbekender geworden was onder de Joden vanwege hun wettische manier van denken en uitleggen van de Schriften.

¹⁸ Romeinen 12:1,2; Galaten 5:16,22.

kwijtgelaten. Je bent schuldloos. God behandelt je alsof je het nooit gedaan had en gaat je nu opvoeden, vormen als gezinslid.

(4) *Vergeving.*

Zo geeft God ons de kans een nieuw begin te maken. Je mag en kunt nu gaan leven met en voor God op het goede spoor. Dit was Gods bedoeling, toen Hij de mensen maakte. Hij wilde met de mensen samenleven en samenwerken en via die weg al meer zijn zegen laten ervaren. Via de weg van vertrouwen – ook in beproevingen – zou de mens groeien in rechtvaardigheid en toewijding en heen groeien naar het eeuwige, hemelse geluk bij God. Die weg liep helaas voor zeer velen dood sinds de zondeval. Dankzij Jezus is die onbekend geworden weg weer helder open en begaanbaar geworden voor mensen die zich laten roepen.

Golgotha kan nooit op zichzelf worden gezien.

Geloven dat Jezus voor mij stierf aan het kruis is mooi, maar dat is niet het hele verhaal. Als we daarbij blijven staan hebben we een evangelie wat niet werkt.

Dan zie je misschien wel dat Jezus de overwinning behaald heeft, maar niet hoe jij nu in die overwinning kan delen.

Dan kun je misschien wel veel spreken over de Jezus die voor ons leed en overwon op Golgotha, maar daarmee ben je zelf nog geen overwinnaar.

Dan kun je misschien wel veel spreken over Jezus die ons kocht met zijn bloed, maar als we de overwinningskracht van Jezus in ons leven niet ervaren ben je niet vrij.

Dan kun je misschien wel roemen in Golgotha, maar de kracht van Golgotha niet kennen.

Dan kun je misschien wel menen, dat Jezus ons met God verzoende op Golgotha, maar tegelijk zelf nog altijd in zonden blijven hangen. Dan is ons leven in feite niet verzoend, niet één met God.

Alleen als Golgotha, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren aan elkaar verbonden worden zoals hierboven, voorkomen we een eenzijdig, half en zwak christendom.

22.4. Aanvullende opmerkingen.

A.

De hierboven genoemde vier punten: bekering, Jezus in ons, toegewijd leven en vergeving gaan altijd samen op en kunnen niet zonder elkaar. Ze zijn in de werkelijkheid ook niet los van elkaar te krijgen. Ze vormen een eenheid ons hele leven lang. Toewijding aan God is volgens de Bijbel altijd het doel en het sleutelwoord. Romeinen 12:1 zegt: *'dit is de ware eredienst voor u'*.

B.

God is altijd de eerste. Want de verzoening begint altijd met Gods roepen. Iedere christen belijdt: geen mens kan uit zichzelf God vinden of naar Hem toe gaan. God roept altijd met kracht en stelt al roepend kracht beschikbaar om ons te bekeren. Dus niemand kan dan zeggen: 'ik doe het zelf'. Dit betekent tegelijk (andersom): als je geroepen wordt kun je nooit zeggen: 'ik kan niet komen'. Als God roept kan het altijd, maar de mens beslist of hij wel of niet komt. God heeft ons gemaakt met een eigen verantwoordelijkheid¹⁹. De redding is 100% Gods werk, net als de schepping van nieuwe baby's. God ontvangt alle eer, hoewel Hij daarbij niet buiten het handelen van mensen om werkt. Bij de redding is dat net zo.

C.

Als we positief reageren op Gods roepen en ons *bekeren*, worden we 'vriend van God'. En 'geen vijand of macht, nood of verleiding, kan ons scheiden van Jezus en van God, die ons sterker maakt'

¹⁹ Brengt God ons tot geloof of moeten wij zelf geloven? Dit is vaak als probleem gesteld en heeft in de geschiedenis veel discussie gegeven. Maar het is een vals dilemma. Beiden zijn voor 100% waar. Ook de Bijbel noemt beide waarheden. Ze bijten elkaar in de praktijk nooit en spreken elkaar niet tegen. Het is een onrealistisch probleem!

(Romeinen 8:31-39; 1 Korinthiërs 10:13). Dát is het nieuwe leven dat God ons geeft. Juist omdat het geen mensenwerk is, zijn de oproepen tot heiliging zo radicaal! Alle geboden van God en Jezus roepen ons toe: grijp de wedergeboorte (steeds verder vast) door dit of dat te doen. Geloof dat Jezus ons gehoorzamen mogelijk maakt en dat Hij zo het nieuwe leven in je wil laten groeien.

D.

Jezus in ons. We blijven dan niet in of aan zonden hangen. We zijn immers mensen die 'met de Gekruisigde in ons wandelen'. Daarom kunnen wij ook onszelf (onze neigingen tot zonden) kruisigen en leven voor God. Dat doen we ook, als we bidden zoals Jezus ons leert. Dan oefenen we ons in toewijding: Vader, het gaat in ons leven om Uw Naam, om Uw Koninkrijk en om Uw wil. En zo levend, mogen we rekenen op ons dagelijks brood, op vergeving en bewaring. Als we zo als toegewijde mensen leven, vult Hij ons met zijn Geest en zijn we levende getuigen van Hem. In onze toewijding en wedergeboorte wordt de gezindheid van de hemel zichtbaar, die ook op Golgotha zichtbaar werd.

God wil via Jezus bewerken dat wij leven met *zijn* mentaliteit, in *zijn* stijl en *zijn* liefde. Zo wil God via ons aan de wereld Zichzelf laten zien. Opdat ongelovigen gaan geloven en ook gered worden en ook voor God gaan leven in dat nieuwe leven met Jezus als Koning en God de Vader.